

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joi și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate, pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea Tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Nr. 2481 Pres.

Cuvânt archipastoral

cătră onorabilul și preaiubitul cler archidiecezan.

Dumnezeu preabunul, atotputernicul, poartă grije de toate făpturile sale. El ceartă și miluesce; el toate le face spre binele comun, încă și atunci, când ceartă. Toate depind dela îndurarea lui, pre carea noi, creștini buni, avem să o implorăm între ori-ce împregiurări.

Soartea noastră, a românilor, din părțile, în cari locuim, e legată strâns de tronul Maj-stăței Sale, al preagrațiosului nostru monarch, al imperatului și regelui Francisc Iosif I, al celui uns din dinastia Habsburgo-Lotaringenă.

Puterea pe carea se rașemă acest tron, este totodată și puterea noastră de viață; fericirea din giurul tronului, este isvor de fericire pentru noi; bucuriile de acolo sînt tot deauna și ale noastre. Nimic acolo nu se întemplă, ce nu ar avea înriurire în viața noastră, în celea ce le avem comune noi ca biserica și națiunea.

Legăturile noastre cu preanalta dinastie Habsburgo-Lotaringenă sînt naturali, prin urmare au să fie perpetue. Ele ne dau garanța cea mai bună despre rezultatele salutari ale activității noastre în viața publică, bisericască și națională. —

Astăzi ne vine un anunțiu plin de speranță pentru dinastie, pentru monarchia întreagă, pentru patria noastră, pentru noi și pentru toți cei ce cred în providință.

Alteța Sa cesaro-regiă, principesa de coroană, archiducesa Stefania, nora prebunului nostru monarch, socia chironomului archiduce Rudolf, este în așteptare de a deveni mamă. Evenimentul îmbucurătoriu se așteaptă pe a doua jumătate a lunii viitoare August după calendariul nou; cu acela se vor realiza primele speranțe ale fericitei căsătorii, în carea a intrat Alteța Sa înainte de acesta cu doi ani.

Speranțele noastre, ale bunilor patrioți, devoțați tronului, află în anunțul acesta un nutremânt nou. Ni se pune în vedere: sporirea membrilor familiei domnitoare, eventual în linia dreaptă a chironomiei tronului; puterea dinastiei pentru viitoriu, puterea monarchiei, un rașem nou pentru patria noastră, pentru biserică și națiunea, la cari aparținem.

Se cade dar să ne îndreptăm inimile spre acest eveniment, ce se așteaptă în sinul dinastiei, în sinul monarchiei; avem să dorim o reușire norocoasă, și spre acest scop, trebuie să ne îndreptăm cugetele

și simțirile cătră Acela, dela care mai pre sus de toate depinde, ca evenimentul să fie plin de prosperitate pentru toți.

Eată motivul, căruia urmând, vin a invita pre onorabilul cler archidiecezan la împlinirea unei datorințe, carea și altcum ni o impune inima noastră: ca adevărat începând cu prima Duminecă, ce va urma după primirea acestor litere ale mele, și continuând până când se va da la cunoscință publică, ca fapt împlinit, însăși născerea la carea în modul acesta Vă atrag atențiunea, — în toate bisericile din archidieceza noastră, în zile de Dumineci și de sârbători, precum și la alte sârbări bisericesci, sub sânta Liturgiă, să ridice în conformitate cu ritualele noastre, rugăciuni cătră atotputernicul Dumnezeu pentru norocoasa urmare a născerii ce se așteaptă în sinul preanaltei familii domnitoare.

Spre scopul acesta recomand onorabilului cler colecțiunea de rugăciuni acomodată ocaziunii, carea revisuită de mine și aprobată o aclud sub % acestor litere pastorali, fiind convins: că fie cum vor fi împregiurările actuali, cari pre noi ne ating mai deaproape, tot românul ortodox va ave în vedere din esperențele trecutului lung: că de am avut parte de bine în viața noastră publică, acel bine avem al mulțami în prima linie grației și îngrigirii părintesci a preanaltei case domnitoare; și aceasta grație preanaltă ni o credem asigurată și pe viitoriu; ea ne a dat totdeauna și ne dă însuflețire și la aceasta ocaziune; ea ne dirige cugetele, ea ne încoardă inimile!

Sibiu, 7 Iulie, 1883.

Miron Romanul m. p.,
archiepiscop și metropolit.

Revista politică.

Sibiu, în 6 Iulie.

Toastul senatorului Grădișteanu se vede că încă nu este luat dela ordinea zilei. Lui „Pesti Napló” i se scrie din Cluj, că la demonstrațiunile daco-române din Iași, au mai fost de față mai multe deputațiuni din Transilvania, cari deputațiuni au participat foarte viu la scandalurile provocate de toastul lui Grădișteanu, au aclamat într’un mod turbulent și demonstrativ toastul și au dat espresione urei celei mai pline de patimă contra ungarilor. Nu este treaba noastră, continuă „Pesti Napló” a da esplicațiune despre membri a celor deputațiuni. Statul însă ar putea prin organele sale a cerceta în privința aceasta și

în chipul acesta ar putea eruă cine au fost din Ungaria la Iași și ce au făcut acolo.

Noi considerăm enunțațiunea aceasta, fie ea fabricată în Cluj, fie în biroul redacțiunii lui „P. N.”, de o denunțare nouă îndreptată asupra românilor transilvani și tot odată de o denunțare ineptă. Diariul, care a înșirat cu numele mărgăritarele ce lipsesc încă din coroana lui Carol și a înșirat și alte detaiuri, petrecute la banchetul din Iași cu ocaziunea toastului lui Grădișteanu, de sigur n’ar fi retăcut deputațiunile din Transilvania. Nu le ar fi retăcut și pentru că nu numai „L’Independance Roumaine” dar și alte foi din România au spus de deputațiunile care au fost la Iași, de cele din Basarabia rusească, numind pe membrii acelorora chiar și cu numele. Dacă diarelor din România nu le a trecut prin minte a retăcea deputațiunile române dintr’o provincie rusească a unui stat despotic, cum le ar fi venit în minte să retăca deputațiunile române dintr’un stat *per eminentiam* liberal, cum este Ungaria? Diarele ungurești fac rău când scornesc asemenea lucruri. Fac rău și pentru aceea, căci pe când cugetă, că vor calumnia *audacter*, ca totuși se rămână ceva asupra celor calumniați, răspândeșc în lume nisece lucruri, cari vor avea efectul contrar. Streinii cari nu cunosc împregiurările noastre, cetind cele răspândite de foile maghiare, le vor lua de bani buni și vor judeca, că nemulțămirea aici la noi trebuie că este foarte mare, dacă au ajuns lucrurile să fie așa cum le înfățișează bună oară „Pesti Napló”. În chipul acesta diarele ungurești devin ele inseele propagatoarele „irredentismului” românesc, care dealtmintea există numai în fanstasia lor.

Ca se mai adaugem ceva spre completarea tabloului, amintim că foile italiene și mai în urmă cele franceze au început a comenta și ele evenimentul dela Iași. Cum cugetă diarele italiene, cari nu se bucură de grăunțele risipite din fondul de dispozițiune unguresc, au vedut și cetitorii noștri. Cele franceze, pe cât ni le fac cunoscute foile române de peste Carpați, sînt cu mult mai agerite decât se putem reproduce din ele.

Un pasagiu mai blând însă tot nu va strica, ca se cunoascem cel puțin sarea atică a dlui Fr. Montargis, după cum o găsim tradusă în „Resboiul” după „Rappel” din Paris. După ce spune în resumat ce a dis Grădișteanu adauge:

„La aceste cuvinte acoperite de aplauze unanime, se înțelege, mare fu încercătura regelui Carol. Să nu spuie nimic era să peardă din iubirea și sentimentele poporului său; să vorbească, se supăra cu Austria, care. Ca om priceput, găsi la moment mijlocul se res-

FOIȚA.

Cristian Waldo

sau

CĂILE NOROCULUI.

Roman de George Sand.

(Tradus din franțozesce de E. B.)

(Urmare).

Cristian era să spuie adevărul întreg. El se reținu însă, simțind că numele Cristian Waldo ar face pe Margareta să fugă, turburată și indignată. El se hotărî dară a fi numai pe jumătate sincer și a rămânea Cristian Goeffe pentru tinera contesă; dară prefacerea aceasta de care s’ar fi putut amusa, în gândul său, în ori și care altă privință, îi deveni foarte penibilă, vedând fiesafi asupra lui, ochii ei limpedi, întristați de o espresie de frică și de reproș.

— Eu am voit să mă joc ca un copil cu un copil, cugetă el; dară eată că, fără scirea noastră, simțimântul a intrat la mijloc, și întru cât el se arată cinstit și delicat, cu atâta mai mult mă face culpabil. . .

La rëndul său, deveni el trist; și Margareta observă.

— Ei, dise ea cu un suris, radios de bunătațe să nu ne stricăm, cu scrupule, acest frumos capi-

tol de roman, care se va sfârși, fără a ne desbina. Dta n’ai abusat de încrederea mea, ca să mă batjocoresci ci din contră mi-ai ajutat a conta pe mine însumi, pentru a conjura soartea cea rea; și departe de a mă simți vătămată sau ridiculă, eu mă aflu mai puternică pe biete mele picioare, decât eram eri pe vremea asta.

— Aceasta este sigur, așa-i? dise Cristiano cu vioiciune și cerul imi este martor. . .

— Împlinesce, dise Margareta.

— Ei bine, dise Cristian cu căldură, cerul imi este martor, în toate acestea, că eu n’am avut o intenție personală, și că cugetul adevăratei dtale fericiri, a fost unicul meu cuget.

— O sciu bine, Cristiane, esclama Margareta, sculându-se și dându-i amândouă mâinile; eu sciu bine că dta n’ai vedut în mine, decât o sêrmană soră înaintea lui Dumnezeu. . . Eu îți mulțamesc, și acum îți dic adio, căci unchiul Dtale va reveni; el nu mă cunoaște, și este foarte nefolositor a-i spune că am venit. Dta îi vei spune, altcum, ce vei voi; eu sînt convinsă că d-lui nu va lucra în contra mea, și că d-lui este un om tocmai așa de cinstit și de generos, ca și dta însuși.

— Dară totuși. . . dise Cristian, care vedu cu regrete precipitându-se sfârșitul romanului, dta ai venit să-i spuie ceva; poate că este de lipsă să scie. . .

— Eu am venit, dise Margareta cu ceva esitare,

a’l ruga să mi spună sincer, ce proiecte are mătușa asupra mea, în cas de revoltă fățișă din parte-mi. . . Dară aceasta ar fi o lașitate. Eu n’am lipsă a o sci. D-ei să mă esileze, să mă isoleze, să mă încue, să mă bată, ce-mi pasă? Eu nu voi slăbi, această îți promit, și-o jur. . . Eu nu mă voiu mărita, decât după un bărbat, pe care-l voiu putea. . . stima.

Margareta nu îndrăsnise a dice iubi. Cristian și mai puțin îndrăsnî a pronunția cuvântul acesta; dar ochii lor și-l diseră, și obrazii lor se animară deodată cu o roșăță simpatică. În oara această de convorbire confidențială, se petrecu unica și rapida revêrsare a sufletelor lor, dară ei nu o băgară în samă, nici unul, nici altul. Margareta pentru că nu scia că iubesc, Cristian pentru că se credea sigur a nu iubi. Și totuși, după ce Margareta se suise în sanie, și după ce Cristian o perduse din vedere, amândoi simțeau ceva, ca o rumpere. Lacrămile, care nu le simțea curgând, udau încet obrazii tinerei copile, și Cristian, adăncit în visuri confuze, suspina adănc, ca și când ar fi recădut dintr’un vis frumos și cu soare, în ghiața iernei. Pentru a vedea timp mai îndelungat sania, el reîntră în sala ursoacei și se puse în fereastă, întré cele două cadre; însă se sgomot în dosul său il făcu să se întoarcă, și el fu martor unei scene, ce-i făcu multă surprindere.

Un moșneag, uscat și palid, cu fața nobilă, îmbrăcat în haine sure, forte curate, după moda veche,

pundă, fără a deschide gura! Înaintă către orator cu gura dulce și surîzătoare și cu ochii umedi de recunoscință și entuziasm, i strînse mâna și apoi plecă a casă și se culcă. *Stringerea de mână era o politeță regală la adresa românilor, a poporului său; plecarea acasă o concesione Austro-Ungariei.*

De aci încolo articolul din foaia radicală franceză e mușcător. „P. Napló“, M. Polgár“ etc. ar face bine, când n'ar trece lucruri de acestea cu vederea. Să le înregistreze și se le biciuească cât de aspru și pe „aliații“ cei noi a maghiarilor, pe francezi, cu deosebire se'i tragă și la răspundere.

„Național Zeitung“ din Berlin a atras acum nu de mult atențiunea publicului, asupra împregiurării, că căile ferate din Galiția, în privința strategică, sînt cu totul nesuficiente. Esposițiunea diariului berlinez a îndemnat foile rusești să se arete ca parte ofensate și să se plângă asupra tendinței agresive a alianței austro-ungaro-germane. Totodată provoacă pe guvernul rusesc să fie cu băgare de seamă și să ia măsuri de apărare. Declamațiuni de acestea, dice „P. Ll.“ s'au mai vădut și nu sînt noue, ele se repetă decît ori cabinetul din Petersburg are lipsă de un pretecest pentru ca prin el se motiveze atitudinea sa neamicabilă față cu puterile aliate. Manopera aceasta este însă și cam nătângă. În Europa nu crede nimenea, că alianța între Monarchia noastră și Germania ar ave vre-o însemnătate agresivă în vre-o direcțiune. Scopul alianței este asigurarea păcii și scutul puternic în contra intențiunilor acelor, cari vor să turbure pacea. Este destul de cunoscut, că nimenea n'a promovât mai mult încheierea acestei alianțe, ca Rusia prin planurile ei ambițioase și rēvnicioase. Tot așa de puțin a putut rămănea ascuns, că Rusia, cu toate asigurările pacifice ale ministrului ei de esterne, se înarmează mereu și ia măsurile de „precauțiune“, cu deosebire la fruntăriile galițiene, în dimensiuni mari. Nimic dar mai ridicol, de cît vāeratul, că Germania și Austro-Ungaria provoacă pe vecinul rusesc. Asupra acestui lucru nici nu trebuie să mai perdem vre-un cuvânt, dar dice „P. Ll.“ mai departe, de altă parte nu putem ascunde, că pe noi enunțațiunile diariului „National Zeitung“ ne au cam suprins. Ori că este adevărat, că liniile ferate galițiene în privința strategică nu sînt suficiente, atunci aceasta de bună samă s'ar sci și în monarchia noastră și ministeriul nostru de rēboiu nu este nici așa sficios, nici așa neajutorat, ca să aibă lipsă de sursul unei foi prusiane, când este vorba de pretensiuni, cari aparțin resortului său; ori că nu este adevărat, — și atunci este cu totul de prisos a imbia pe ruși cu un pretecest pentru gravamine și a alarma dincoaci și dincolo opiniunea publică.

În săptămāna trecută, spune „Neue fr. Presse“, trecea de lucru hotărît, că Waddington primese postul de ambasador francez la Viena. Prin situațiunea, care s'a creat în zilele din urmă între Franța și Anglita și din împregiurarea că ministrul de esterne a stăruit de Waddington să meargă la Londra, Waddington a acceptat postul de ambasador la Londra. Viena, și prin urmare monarchia noastră, rămănea și mai departe fără de ambasador francez.

Acțiunile politice naționale croate în Dalmația s'ar părea că sînt în creștere. Diarele din Viena ne aduc deja programa croaților dalmatini. Programa aceasta a desfășurat-o deputatul Paulinovic în dieta Dalmației. Deputatul dicea: „Dalmația este

țeară croată și în aceasta numai croații au drept de existență. Ceilalți, ori de ce naționalitate ar fi, pot fi tolerați ca oaspeți, dacă se vor mulțami cu resignațiunea la ori și ce drept politic. În raport cu monarchia, Dalmația nu recunoaște decît uniunea personală. În celelalte trebuie să aibă independență completă. Milițiile fiind naționale trebuie să fie comandate în limba croată.

Epistola a doua a dlui ministru Augustin Trefort.

În vremea veche apostolii prevesteau pacea și dragostea reciprocă îndemnând în scris și cu vorba la iubirea morală. Dovadă epistolele lor. În timpul de astăzi cei investiți cu apostolia păcii și a iubirii morale predică cu vorba și în scris discordia și practică și de și neîndreptățiunea.

După cornuratul manifest al domnului ministru Trefort pentru decorarea episcopului Szabó a urmat un al doilea din incidentul decorării protopopului greco-catolic Brana Iános, adresat comitelui suprem din Marmația.

Reproducem în traducere acest manifest.

„Stimate amice. Mă bucur, că în urma urmelor mi-am putut realiza dorința, de a visita părțile nordostice ale monarchiei. Mai cu seamă cu plăcere mi voi revoca în memorie zilele interesante, petrecute împreună, călătorind cu trāsura în Marmația până la Kőrösmező.

„Deoarece cel mai renumit studiu al omului este omul însuși, observațiunile entnografice făcute împreună, pentru mine sînt foarte prețioase și de folos. Recunosc că impresiunile n'au fost totdeauna favoritoare, însă am avut și suprinzătoare plăcute.

„La locul prim amintesc lucrurile ce am aflat în Valea Tisa-albă, comuna Bogdan.

De m'ăși fi îndoit vreodată despre aceea, că preotul, aparțină el ori cărei confesiuni, joacă o rolă providențială în comuna sa, acuma m'ăși fi convins în Bogdan.

Efectul activității preotului și a protopopului Brana se vede în comună. Densul în valea adencă și depărtată este în adevăr misionariul civilizațiunii, spiritul lui se reflectează în toate și mai cu samă în școală. Copiii cercetează școala în număr considerabil, învață, sînt dedați la curățenie și fac progrese în mod supranatural în limba maghiară.

În Ungvār răspundend la toastul episcopului între altele am accentuat, că unirea dintre biserică gr. cat. și cea romană catolică este o faptă de mare importanță și ea numai atunci se va dovedi în toată importanța sa, dacă se va pute dice despre preoții greco-catolici, ceea ce am dis cu altă ocaziune despre preoții romano-catolici, că preotul catolic atât în apropierea Belgradului (Serbiei) cît și în vecinătatea Valachiei (buna creștere aduce cu sine, ca un ministru când scrie despre un stat strein să se folosească de nomenclatura oficială recunoscută de Europa) preste tot locul reprezintă statul maghiar și cultura maghiară. Dorința aceasta a mea o am aflat întrupată în preotul și protopopul din Bogdan, Brana Iános.

Simpatiile și stima mea față cu el mi le-am exprimat acolo la fața locului, însă am aflat, că aceasta nu este suficientă remunerație a meritelor lui, am adus lucrul în consiliul de ministri la cunoscința consoților mei, unde propunerea mea, de a atrage atenția Majestății Sale asupra meritelor acestui bărbat, s'a primit unanim.

Până la ce punct mergea indignația sa, numai el însuși ne ar fi putut spune. Grija lui cea dintāiu fu, a face să dispară nerēnduiala scandalosă. El începu prin a îndepărta, cu cleștele de fer, cărbunii ardenți din sobă, pentru ca să se stāngă focul de sine; apoi înainte de a duce serviciul mesei, sau a face să-l ducă delicventul, el oprî pendula și replasă acul la orele patru, așa precum îl gāsise Cristian, când, cu mână profană, își permisesse, a-l face să umble. Dl Stenson se întoarse apoi ca și când ar voi se numere luminile candelaburului; dară, venindu-i soarele în ochi, el se îndreptă către fereastră, spre a o închide prealabil.

În momentul acesta, Cristian ceva surprins, se arată. La aparițiunea sa, invēlită de razele soarelui apunător, Stenson, care era poate cel mai puțin superstițios în familie, se retrase până dedesuptul candelaburului, și în fața sa se arētă o astfel de frică, încât Cristian uitānd surdimea sa, îi adresă câte-va cuvinte blānde și devote spre a-l liniști; dară glasul său se pierdea fără resunet, în sala deschisă și recită. Stenson nu vădu, decăt mișcarea buzelor sale, fața sa frumoasă și aerul său binevoitor. El cădu în genuchi, întinđendu-i brațele, ca și când ar fi voit să-l binecuvinte, și, prezentāndu-i, tremurānd convulsiv, ramul său de cipres, ca un finic, oferit în omagiul unei deități.

—Ei bravul meu om, îi dīse Cristian ridicān-

Preagrāțiosul nostru domn și rege, obicinuit a apreția ori ce merit, a dat protopopului Brana crucea de cavaler a ordinului Francisc-Iosif.

Fii bun predă-i-o și comunică-i tot odată și cuprinsul epistolei mele. Mi plăce a crede, că recunoascerea lungilor ostenele va face bucurie vrednicului bărbat, și că exemplul va avea influență binefăcătoare asupra colegilor săi.

Salutāndu-te de multe-ori sum
Buda pesta, 11 Iulie 1883.

devotat și amic.
Trefort m. p.

Proiectul de lege pentru școlile medii.

(Urmare).

§. 34. Profesorii suplenți și invēțătorii obiectelor estrordinare, nu pot ave pretensiune la pensiuine, însă la profesorii ordinari cu diplomă de profesură anii serviți în calitate de profesori suplenți se compută la pensiuine.

§. 35. Pensiuinea și sistemul de remunerare se vor stabili prin o lege specială.

§. 36. Contra directorilor și profesorilor dela școlile medii, cari stau sub dispoziția și imediata conducere a ministrului de culte și instrucțiune publică, se poate introduce cercetare disciplinară.

1. Dacă respectivul vātāmă, sau 'și indeplinesce cu lene datofința prescrișă prin lege, normă sau ordinațiune ministerială.

2. Dacă are vieată nemorală, scandalosă, sau comite altfel de transgresiuni.

Pedepsele disciplinare:

a) reprobă,

b) pedeapsă în bani,

c) pierderea oficiului.

În legătură cu cele două dintāiu se poate dispune și transferare la alt institut.

Pierderea oficiului are de urmare pierderea sa'ariului, a pensiuinei și a tuturor prospectelor, la cari putē ave pretensiune pe baza serviciului. Ministrul de culte și instrucțiune însă are dreptul, ca cu privire la grava situațiune a familiei respectivului, se modereze consecunțele pierderii oficiului privitoare la pensiuine, acest favor se poate estinde cel mult până la o terțialitate a pretensiunii, care ar compete după serviciu în sensul legii de pensiuine.

Pentru provederea profesorilor, cari fără vina lor au devenit incapabili pentru indeplinirea afacerilor lor oficiale, dispune legea de pensiuine. Satorirea incapacității oficiale se întēmplă după regulele procedurii satorite la casurile disciplinare.

§. 37 Decisiune disciplinară se poate aduce numai pe baza investigațiunii preventive de ministrul de culte și instrucțiune. Investigațiunea disciplinară o face o comisiune rēnduită spre acest scop, a cărei membrii pe jumătate se denumesc dintre profesorii școlilor medii.

(Propunerea Esc. Sale Miron Romanul: Ce privește directorii și profesorii din școlile medii amintiți în §-ul precedent etc.)

Ministrul este în drept, ca deodată cu dispunerea investigațiunii, sau sub decurgerea aceleia, se suspendă pe respectivul din oficiu. În casuri de investigațiune penală, se va dispune suspendarea la tot cazul.

Chipul și modul procedurii disciplinare l va regula pe calea ordinațiunilor, ministrul de culte și instrucțiune publică, asemea tot proiectul de lege, ce-l va satorii ministrul, va circumscrie cercul de drept în cele disciplinare, care compete supremului director districtual față cu directorii și profesorii dela școlile medii, și directorului față cu profe-

sta în picioare, în mijlocul odăiei cu un ram verde a mână. Cristian nu-l auzise intrānd, și fața aceasta, luminată în profil, de soarele deja foarte oblic, care trimetea prin unica și lunga fereastă, o rađă roșie și prāfoasă în sala întunecosă, avea aparența unei visiuni fantastice. Espresiunea feței acesteia nu era mai puțin stranie, de cāt prezența sa neașteptată. Ea părea nehotărîtă, se mira de sine însuși, a se vedea aci, și micii săi ochi sticloși, se uitau cu surprindere, la schimbările făcute în aranjamentul sombru al salei, prin noii săi ocupanți. Cu puțină reflecșiune, Cristian înțelegea, că aceasta nu era nālucă, ci probabilmente bătrānul Stenson, care făcea dlui Goeffe o vizită, și care se mira că nu-l gāsese. Dară ce însemna ramul cel verde și pentru ce aerul acel fricos și desamăgit?

Era în adevăr bătrānul Stenson; și încāt îi erau urechile de slabe atât îi erau ochii de buni, el se mira, mainainte de toate, de focul aprins, de masa tinsă și de orologiul în mișcare; dară, deoarece el mergea în cet, Cristian avu timp a să ascunde în cātva după un colț de perdeala roasă de dinți șoarecilor, înainte de ce ochii moșneagului făcuse inspectia acelei fereste deschise. Cristian putea dară, observa fără a fi însuși observat. Încāt pentru Stenson, el cugeta, că nepotul său, a cărui beții le cunoscuse, își va fi invitat niscari amici, pentru a serba, fără scirea sa, ajunul Crāciunului, în odaia

du-și glasul și apropiindu-se de el, eu nu sînt bunul Dumneđeu, nici chiar bunul ānger al Crāciunului, care intră pe fereste sau se coboară prin camine; școlāte!... Eu sînt...

Dar Cristian se oprî, vēdend o paliditate lividă respāndindu-se deja pe fața așa palidă a moșneagului. El înțelegea că îi face o spaimă de moarte și se îndepărta, pentru a-i lāsa timp de a se reculege.

Stenson, în adevăr, se reculese încāt-va, însă chiar destul, pentru a cugeta la fugă. El se tārāi un moment pe genuchi, se sculă cu osteneală, și ieși prin odaia de durmit, murmurānd vorbe fără legătură și fără înțeles. Cređendu-l prada unui acces de alienație, efect a bătrānețelor sau a unei evlavii ecsaltate, Cristian se reținū a-l urma temēndu-se că-l ucide, și ridicānd ramura, ce moșneagul o lāsase să cadă la picioarele sale, el cetî pe o bandă mică de pergament, care era legată de ramură, cele trei versuri din Biblie, scrise de o mână, încă binișor sigură:

„Abisul și moartea dīc: „Noi am auzit vorbind de ea!...“

„N'am plāns eu de dragoste cātă acela care a suferit zile grele?...“

„Bogāțiile pēcātosului sînt rezervate celui drept“.

(Va urma.)

sorii și susținerea ordinii și a stărei disciplinare a institutelor.

§. 38. La institutele medii publice susținute de confesiuni procedura disciplinară în ce privește pre elevi și profesori, o stăruiește suprema autoritate a bisericii respective; ea este însă obligată a așterne atât procedura, cât și modificările ce se vor face din când în când ministrului de culte și instrucțiune publică spre ale lua la cunoștință.

Dacă la institutele profesionale directorul sau profesorii sunt amovați din post pe cale disciplinară, acest caz este a se împărtași de suprema autoritate bisericească ministrului de culte și instrucțiune publică pe lângă așternerea sentinței motivate.

(Va urma).

Varietăți.

* (Cuvânt bisericesc la alegerea de Protopresbiter al tractului greco-oriental al Sibiului) (15/27 Martie 1883), de Ass. consist. Z. Boiu ca comisar consistorial, publicat în Nr. 63 a. c. al foaiei noastre, s'a tipărit și în broșură și se poate trage direct dela autorul sau dela librăria arhidiecezană din Sibiu. Prețul 10 cr., venitul curat e destinat spre scopuri școlare.

* (Cătră alegătorii dietali din Sibiu!) Deputații subscriși vor raporta Marți în 24 Iulie n. după amiaza la 6 oare în pavilionul din grădina Hermann despre activitatea lor. Deci invită cu tot respectul pe domniile alegători dietali din Sibiu la recepțiunea raportului.

Deputații dietali:

Heinrich Kästner.

Dr. Carl Wolff.

* (Necrolog.) Primim dela Brașov următorul anunț funebru:

Ioan Turcea,

licențiat în drept și absolut de teologie, pretore (subprefect) al cercului Branului, comitatul Făgărașului.

După o suferință îndelungată a adormit în domnul, împărtașit cu sft. Taine, Marți în 5/17 Iulie 1883 în al 37-lea an al etății și al 3-lea an al fericitei sale căsătorii.

Despre aceasta ireparabilă pierdere încunoscințea pe toți amicii și cunoscuții defunctului neconsolabila sa soție Susana născ. Stoian, fiul său Diamand Aureliu, adânc întristații soi socrilor George și Maria Stoian; frații Nicolau și George Turcea; surorile Maria căsăt. Baicoiu și Ana căsăt. Fenicu; cumnații Octavian Sorescu avocat, George și Ioan Stoian, Ioan Baicoiu, Nicolae Fenicu, și cumnatele Marița Sorescu și Ana Stoian.

Rămășițele pământesci se vor rădica din casa rece a cimiteriului român gr. or. din Groaver și se vor depune spre eterna repausare în acelaș cimiteriu, Joi 7/19 Iulie la oarele 4 post-meridiane. Fieci țărina ușoară și memoria binecuvântată!

* (Fiasco complet cu ciangăii) anunță „Ungar Post“, foaie oficială. Eată ce scrie acea foaie: Comisariul de colonizațiune dela Giurgiu și solgăbirul onorar Francisc Baróthy a venit eri (17 Iulie) n. la Panciova și a tras într'un otel, unde cu gând de a se sinucide și a dat un glonț și sa rănit de moarte. Într'o epistolă adresată comisariului guvernial Gromon arată că cauza taptei sale este neputința de a corespunde problemii ce și-a luat asuprași. Afacerea colonizării și a ciangăilor se află într'o stare cu totul desperată. Vicecomitele comitatului Torontalului Tallian, durere, a constatat starea aceasta tristă a lucrurilor încă de mai înainte. Se cere toată energia și toată resigăniunea lui Desider Gromon pentru a delătura relele acestea. Mulți ciangăi se pregătesc a se întoarce în Bucovina. Astăzi au loc o conferență sgomotoasă în afacerea societății Panciova-Cubin pentru regularea fluviului sub presidiul comisariului guvernial Gromon, în care s'au constatat iregularități. Comisariul guvernial de mai înainte, Georgie Nagy pleacă mâne definitiv.

* (Sunt minunați literații și artiștii maghiari.) Escursiunea la Paris are să facă minuni. Diaristica nemțească a și început a lucra cu tot adinsul la răspândirea rașelor de lumină asupra înaltei înțelepciuni politice a maghiarilor, cari vor că în același timp să fie alătura cu puterea Franciei și Italiei și să cocheteze cu Rusia și cu Germania deodată și în sfârșit să fie amici politici ai cehilor și polonilor, dar să nu se strice nici cu nemții nici cu jidovii din monarchie.

Diarele nemțesci nu numai reproduc diplomațicele vorbiri și convorbiri ale reprezentanților erudiți și artiștii maghiari, ci fac și gloșe, prin care arată, ba poteneză „spiritualitatea“ oaspeților maghiari în Paris. Așa o foaie din Viena („D. Ztg.“) vorbește de ciocnirea spiritului unguresc cu cel francez și de pocnetul cel puternic al prostiilor cu ocaziunea aceasta. „Când ar pătrunde tot ce s'au vorbit acolo în „confidență“ până la noi, exploziunea ar fi așa de mare, încât ne-ar arunca în aer.“ Un raportor dela diarul „Voltaire“, întrebând pe

domnul Pulszky ce influență are germanismul în Austria, a primit răspunsul: „influența germană în Austria este foarte neînsemnată“. Împăratul, care abate parlamentele după buna sa chibșueală, știe că germanii austriaci se învârt prea bucuroși în giurul stelei lui Bismarck. De aceea elementul cehic este astăzi așa de favorit. Noi ungurii firește nu tragem din aceasta nici un folos. Cehii ne vor deveni contrari nouă togmai ca și nemții. Voința rea a slavilor nu este maimică decât cea a germanilor.“

Directorul museelor din Budapesta a nărit procesul dela Tisza-Eszlár o adevărată rușine pentru Ungaria. Dar apoi a umblat se escuse pe compatrioți prin ticăloșia jidovilor unguresci. Aceștia n'au nimica comun cu jidovii din Europa apuseană. Jidovii au trecut din Polonia mardari, vițioși, brutali și înclinați numai spre usură. De altmintrea antisemitismul din Ungaria este mai cu samă o plantă germană și deputatul Istoczy, ce e drept ungur, dar prin experiențe personale a devenit un inamic al jidovilor. Domnul Istoczy fu descris de compatriotul său ca un om foarte de omenie, care amărit de reința jidovilor și încercările lor de ai păta numele, a început o campanie contra lor, însă pe socoteala lui proprie. Amicul lui Kossuth este de opiniune, că procesul se va termina cu achitarea acușăților.

* (Portretul dlui Grădișteanu.) Într'unul din numeroasele sale din urmă „România Liberă“ publică următoarea schiță foiletistică: „Starea de epilepsie universală, în care trăesc politiciile țilei, a pns cu totul în lumină o persoană, distinsă de altminteri, care până astăzi își avea notorietatea sa în țeară, dar, care în străinătate era puțin cunoscută. E vorba de d. Grădișteanu. Fîndcă ne ținem de mai toate năravurile franțozesci rele, hai se facem ca reporterii parisiani, — dar ca reporterii cei buni. Se facem portretul leului țilei. Mai întâiu, conturul rezultând din atingerea umbrei cu lumina ca moral, conturul domnului Grădișteanu este foarte puternic. Însă, fiindcă paleta noastră n'are destul negru, lăsam moralul și luam fisicul.“

„Dl Grădișteanu are statură de mijloc; capul mare; mâna mică. Umblă legănându-se ca o femeie, carea 'i stă bine; se îmbracă simplu dar elegant. Vîrsta între 20 și 50 de ani. Părul de culoare nehotărită. — Are o frunte imensă, care dă fizionomiei întregi un aer de vioiciune particulară. Poartă barbă. Ride lesne când e între prietini. Când e la tribună ride foarte greu. Nu aleargă după spirit, dar îl face. Face treburi însemnate, dar nu aleargă. — Particularitate: mustățile au aerul de a fi totdeauna tunse. În realitate însă sunt rupte cu degetele. Ori de câte ori protivnicul său vorbește, și dacă e abil și foarte în argumentația, sîrmana podoaba a feței este cea dintăiu, care se priceapă țaria adevărului, prin puterea, cu care proprietarul său o smuige.“

„Ca orator, dl Grădișteanu are o vervă și o eleganță rară. Dialectica sa este neimitabilă. Vorbește oare întregi fără să se repete s'au să ostenească. De aceea, ținîndu-i în seamă pe de o parte momentele de entusiasm, pe de alta perioadele largi și pline, în cari cugetarea este matură și puțin cam reflexă, — am țis că vîrsta sa trebuie pusă între 20 și 50 de ani... Acesta este leul țilei în România, după cum marchisul Tscheng, este în Franca. Nimeni, și desigur că Leul mai puțin decât toți, nu s'a gândit să facă atăta vîlvă cu grăirea dela Iași...“

* (Nostima de diaristice) Monitorul oficial din Bucuresci dela 22 ale lunii trecute, cetim în „Resboiul“, publică două cerculare ale ministrului de resboiu, una cătră autoritățile superioare militare și alta cătră prefectii de districte, privitoare la înființarea de câmpuri și societăți de tragere la semn, cerculare despre care au făcut mențiune mai toate diarele, care apar în România, reproducîndule unele chiar în întregul lor. Unii corespondenți ai diarelor vieneze au raportat acestor din urmă între altele și conținutul acelor cerculare.

Astăzi ne pomenim cu foaia „Bucarester Tagblatt“ ce apare în capitală în limba germăna, redactată de un domn, care este și corespondent al diarului „Pester Lloyd“, — că scirile de mai sus sînt nisce invențiuni, nefînd nimic adevărat despre asemenea cerculare, și că autorul corespondenți în cestiune n'a avut alt scop decât a'și lua plata pentru trimiterea unei asemenea sciri de senzațiune. După cum se vede cei dela „Bucarester Tagblatt“ nu prea ceteșc nici monitorul oficial nici celelalte diare române, sau nu știu se cetească românește, căci altfel nu putea săi scape din vedere cercularele mai sus menționate, espunînduse a se face ridicol față cu cetitorii sei.

Una la mână!

„P. Ll.“ de duminica trecută publică următoarea telegramă, primită dela corespondentul său din Bucuresci:

„Mai multe foi ale opozițiunii somează pe guverne de a espulsa pe corespondentul diarului „P. Ll.“ etc.

La aceasta telegramă numitul organ face comentarele sale, spînd că dacă foile bucurescene sînt atît de susceptibile pentru scirile din „P. Ll.“ n'au decît se îngrigească, ca în țeara lor să se restabilească o politică mai înțeleaptă, și atunci cei dela „P. Ll.“ ne vor fi mai binevoitori.

Nu vom răspunde nimic la acestea consilii; însă am dori ca d. corespondent al diarului „P. Ll.“ să ne spuie care anume foi au cerut espulsarea lui, căci pe cît șcim noi nu ia dat până ađi nime-ne vre o importanță așa de mare.

* (Elefantul sburător.) În diarul berlinez „Norddeutsche Allg. Ztg.“ găsim următoarele rînduri: Măsurile de siguranță luate de poliție pentru producțiunile publice, au scăpat luni dela o moarte oribilă pe doi oameni. În grădina lui Weimann se dau acum producțiuni de cătră o trupă de acrobați, ce operează cu o siguranță și un curagiu de necredut. Luni seara pela 8 oare s'a întemplat aci o scenă dintre cele mai mișcătoare. Cei doi artiști Benno Manningo și Petrescu, români, n'au ascultat de sfatul lui Weimann, de a și amăna periculoasele producțiuni de oare ce se apropia o furtună grozavă. Pe cînd tuna și fulgera, ei se pregătiră să esecute Mersul elefantului pe frînghie, la care publicul privea cu multă pasiune. Cei doi artiști merg împreună pe funie, înfășurați ca întro pele de elefant! unul formează partea anterioară, al doilea pe cea posterioară a animalului. Frînghia de sirmă era legată la o înălțime colosală. De abia începuseră să meargă, cînd se întemplă catastrofa. Un fulger se păru că s'gudu frînghia; cei doi artiști cădură preste cap din aceea înălțime grozavă; lumea țipa de spaimă. Plasa, ce era întinsă jos, se rupse sub greutate, dar slăbise mult puterea căderii, căci artiștii fură în stare să se scoale în picioare nevătămăți, ceea-ce făcu pe public să isbucnească în aplause. Un domn întrebă pe dl Petrescu cum se simțea în acest voiaj aerian. El response rișînd, deși cu buzele încă palide: „Hab ich gedacht — Ade, nun ist futsch die schöne Welt!“

Toți câți cunosc pe d. Petrescu se bucură că a scăpat de moarte așa de teribilă, D-ni Moceanu și Velescu'i trimit felicitările lor cele mai sincere.

„Resboiul“.

Afacerea dela Tisza-Eszlár.

(Urmare.)

Nyirégháza, 29 Iunie.

Ca primul martor s'a ascultat Gavriil Tanyi. Martorul vrea se știe că Eszter Solymosy s'ar fi întors spre casă încă înainte de a trage clopotul de amiaza. Apărătorul Dr. Eötvös se adresează cătră ascultători și îi roagă să și suprimă sub decursul ascultărilor aprobarea sau des aprobarea, fiindcă astfel de lucruri nu se obicinuesc la oamenii culți. Presidentul provoacă publicul la liniste. — Martorul următor Wertheimer depune în favoarea șechterilor acușăți, tot asemenea și Martorul Feuermann. Acesta a fost învățătorul lui Morit. Dînsul țice că Morit ia fost școlar și n'a mințit nici cînd.

Urmează ascultarea martorei Mészáros, care a stat în serviciu la Recky. Martora a vîđut pe Morit sosind. Cînd fu condus Morit în casă ia dat Recky șuncă de mîncare. Băiatul a țis: Mai bine mor, decât se mîncă șuncă. Alceva n'a auđit martora. Servitorii, cari au pîndit nu iau spus nimic. Martora afirmă, că la luarea protocolului cu Morit Scharf n'au fost martori de față. — Martorul Iosif Hury (fiul Almei Hury) a rogat pe muma-sa se primească în casă pe Eszter Solymosy alceva nu știe se comunice. Fără rezultat a decurs și ascultarea martorului Csabai.

Presidentul declară că prima parte a procesului referitoriu la omor s'a terminat deocamdată. Urmează deci partea a doua a procesului referitoriu la misticarea cadavrului.

Martorul prim, Antal, depune, că dela dînsul au împrumutat un car. Acusatul Igaț Klein adevăresce, că dînsul a împrumutat carul. Antal depune mai departe, că dînsul ar fi anunțat judei investigator, cumcă carul a fost luat cel puțin cu o săptămână înainte „Rosaliilor.“ — Apărătorul Dr. Heumann: Mă rog să se constate, că punctul acesta foarte important nu se cuprinde în protocol. — Procurorul cere se fie jurat martorul.

Pertractarea se intrerumpe. După redeschidere anunță presidentul, că propunerea procurorului și a apărătorilor de a conduce pe Bary ca martor nu se incuviințează.

Ascultarea martorilor se continuă cu depunere lui Eugeniu Iarmy pretore. Martorului i s'a anunțat la 3 Aprile a. tr. că Eszter Solymosy s'a perdut. Dînsul a făcut despre aceasta numai decât arătare la vice-comitele. Mai tîrđiu a venit la dînsul earăși mama Estirei și ia făcut de nou arătare; mai

multe nu scie. — Procurorul: Ți-a spus atunci ceva alui Solymossy? — Martorul: Da; dânsa a Țis, că are prepus asupra evreilor, ceea ce eu o am numit imposibilitate. — Presidentul: În foaia oficioasă s'a publicat, că s'a perdut o fată între 9 și 10 oare a. m. Cine a designat timpul acesta? — Martorul: Mama a spus astfel. — Solymossy (mama): Nu mai scie ce voi fi Țis atunci. — Procurorul (cără Solymossy): Cine Ția spus Dtale că evrei Ți-ar fi omorit copila. — Solymossy: Nu scie cine mi-o a spus. — Procurorul: Aceasta e surprindător; dacă Ți-s'ar perde un cocos; DTa ai scie de bună seamă cine Ți-a spus, că unde e cel perdut. La fata DTale nu-Ți aduci aminte.

Se conduce în sală acusatul A. Vogel. Acesta se suspicionează, că s'ar fi împărțit la mistificarea cadavrului. Se conduce și plutașul rusnic Popovics, care cunoaște pe Vogel de un an încoace. Atunci a luat Vogel pe plută 23 bărbați între aceștia a fost și Popovics. Aceștia au încărcat lemne. De cele întâmplătoare nu-și mai aduce aminte în detaiul martorul Popovics; declară însă, că a fost ne'nterupt în apropierea lui Vogel, că Vogel a stat de lucrători și n'a vorbit cu nimenea strein. Martorul Horka depune cam tot aceeași ce au depus martorii precedenți. Martorul Iorke depune în favorul lui Vogel.

Urmează cetirea protocoalelor privitoare la mistificarea cadavrului.

Primul protocol conține depunerea copilului Samoil Scharf, pe care la fost ascultat și judele investigator Bary. — Apărătorii Eötvös declară, că protocolul acesta e foarte însemnat. Copilul Samoil povestesc în el modul omorului. El, Eötvös, care crede a pute afirma, că copilul ar fi aușit povestea aceasta necălită dela dușmanii evreilor. Dacă o ar fi aușit dela evrei, copilul n'ar numi pe evrei tot cu numele de batjocură, de care se folosesc numai inimicii evreilor. Aceea ce se cetese nu e identic cu depunerea genuină alui Samoil, ci e numai estras din cele ce le-a vorbit copilul. Depunerea copilului e baza procesului acestui-a trebuie deci să se constate, pe ce cale s'a făcut protocolul de față.

Protocolul nu e iconă vie a depunerii lui Samoil, ci e reproducere subiectivă. Trebuie să ni se prezinte înainte de toate depunerea copilului, numai astfel va pute decide tribunalul.

Procurorul: Me vęd îndemnat a sprigini propunerea aceasta și a adauge, că nu înțeleg motivul din care nu s'au ascultat ca martori Bary și Nagy, cu atât mai vęrtos, căci aici s'au ascultat deja comisarii de siguranță, juđi și ampioiați. Mę declar încă odată gata a pune la dispoziție ca martor pe ori care membru al procuraturii, care ar putea contribui cât de puțin la deslegarea afacerii. Se mai cetesc și alte protocoale și se încheie sedința la 2 oare d. a.

(Va urma).

Lista

ofertelor incurse în favorul scoalelor române din Făgăraș în urma punerii de armendeni amăsurați datinei vechi la prima Maiu, și în urma „Maialului“ ținut în 17 ale aceleiași luni st. v. a. c.

Alesandru Micu 3 fl., Daniil de Grămoiu 3 fl., Petru Popescu 2 fl., Ioan Roman 4 fl., Ioan Turcu 2 fl., Nicolae Gozarea 3 fl., Dr. Stefan Pop 3 fl., Ioan Florea 2 fl., Laurian Negrea 1 fl., Gregoriu Negrea 2 fl., Iovian Stoica de Vist 2 fl., Nicolau Cip 2 fl., Constandin Pop 1 fl., Efrem Pandrea 1 fl. 20 cr., Ioan Cepeș 3 fl. 50 cr., Dumitru Chișerean 1 fl., Samoil Ganea 1 florin, Ioan Zacharia 1 florin, Ioan Dejenariu 1 fl., Alesandru Reglan 1 fl. 50 cr., Ioan Ghimbășan 3 fl., George Gollian 4 fl., Nicolae Toma 2 fl., Sütő István 1 fl., Szabó Iozsef 1 fl., Friderike Raz 1 fl., Constandin Hobian 1 fl., Toma Mureșan 50 cr., Ioan Toflea 1 fl., Constandin Brânzea 1 fl., George Măndrean 1 fl., Nicolae Beclereanu 1 fl., George Pop 1 fl., Ioan Așer 1 fl., Ioan Pop 2 fl., Otilia Muntean 1 fl., Bucur Țintariu 1 fl., Nicolae Eötvös 1 fl., Constantin Țintariu 1 fl., Constandin Pop, timariu 60 cr., Ioan Pop 50 cr., Luca Mașior 1 fl., Nicolae Secelean 1 fl., Vasile Țintariu 1 fl., Hariton Ciora 60 cr., Ioan Ciora 1 fl. 50 cr., Ioan Vișa 1 fl., Petru Roșca 1 fl., Simion Măndrean 1 fl., Zinea Căldărariu 60 cr., George Ciora 1 fl., George A. Pop 60 cr., George Munteanu 80 cr., Stefan Făgărășanul 1 fl., Constandin Alutan 50., Iosiv Ciora 1 fl., Dumitru Făgărășanul 60 cr., Adam Cațaveiu 1 fl., Ioan Măndreanu 1 fl., Samoil Taglicht 40 cr.,

Ferdinand Rösler 20 cr., Iohan Enkelhart 40 cr., Georgie Borzea, notariu 2 fl., Damaschin Poparad 1 fl. 50 cr., George Moian, Brașov 2 fl., Schreiber Ferencz, insp. reg. scol. 1 fl., și Toma Cip 60 cr. v. a. — Suma 112 fl. 50 cr.; — spese 79 fl. 42 cr.; — venit curat 33 fl. 08 cr. v. a.

Tuturor acestor p. t. Dni, cari prin filerul lor au întins mână de ajutoriu scoalelor noastre române din Făgăraș, cari în present se află în condițiuni financiale nu prea suficiente li se aduce mulțămită.

Făgăraș 5 Iulie 1883 st. v.

pentru comitetul arangiatoriu
Nicolau Aron.

Bursa de Viena și Pesta.

Din 19 Iulie n. 1883.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	119.80	119.80
Renta de aur ung. de 4%	88.50	88.50
Renta ung. de hârtie	86.95	86.90
Împrumutul drumurilor de fer ung.	1.775	113.75
emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	91.80	91.75
emisiune de obligațiuni de stat dela drumul de fer orient. ung.	114.—	114.—
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	99.50	99.25
Aciuni de bancă de credit ung.	292.—	292.—
Aciuni de credit austr.	293.80	294.—
Argint	—	—
London (pe polița de trei luni)	120.—	120.05
Galbin	6.65	6.67
Napoleon	9.50 ¹ / ₂	9.49
100 marce nemțesci	58.50	58.45

Tărăța

de grâu și de secară

se află acum eftin de vëndare la subscrisul

100 chlgr. 4 fl.

1 ferdelă — „ 40 cr.

Ioan Keil,

covrigariu.

[438] 3-6

Sibiin, strada pintenului Nr. 14.

Nr. 107

[440] 1-3

CONCURS.

Pentru întregirea parohiei vacante de classa III Crăciunesci, protopresbiteratul Zarandului, se escrie concurs, în urma ordinațiunii preavenerabilului consistoriu archidiececan dno. 10 Februarie a. c. 155 B. cu termenul de 30 zile, dela prima publicare în „Telegraful român.“

Emolumentele împreunate cu acest post parochial sânt:

1. Casa parochială cu grădină de legume,

2. Porțiunea canonică,

3. Stola usuată.

Toate aceste emolumente compute în bani, dau suma de 339 fl. v. a.

Doritorii de a competi la aceasta parohie, vor avea ași așterne petițiunile instruite în sensul „statutului organic“ și al „regulamentului congregual pentru parochii“ la subscrisul, până la termenul sus indicat.

Brad în 25 Iunie 1883.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Georgiu Părău m. p.,
adm. ppresbit.

Nr. 82.

[442] 1-3

CONCURS.

În urma rezoluțiunii dno 20 Ianuarie a. c. Nr. 4996—1882. B. încuviințându-se din partea Venerabilului Consistoriu archidiececan instituirea unui capelan lângă bętrânul paroch Ioan Leach din Blăjeni, Valea-Crișului, pentru ocuparea acestui post, se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Teleg. Român.“

Venitul împreunat cu acest post este jumătate din întreg venitul parochial anual de 460 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa acest post au de a-și trimite petițiunile lor instruite în sensul statutului organic și al regulamentul congregual pentru parochii la subscrisul până la timpul sus indicat.

Brad în 7 Iulie 1883.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Georgiu Părău m. p.,
adm. ppresbiteral.

Nr. 252 pp.

[439] 3-3

CONCURS.

Pentru întregirea postului vacant de învățatoriu la scoala elementară gr. or. română din suburbiul Brașovului „Tocile“ se escrie concurs cu termen până la 6/18 August a. c.

Cu acest post este împreunat salariu anual de 300 fl. v. a.

Învățătoriu ales este datoriu a ține și scoala de repetițiune.

Petițiunile concursuali instruite conform legilor din vigoare sânt a se adresa oficiului protopresbiteral al tractului Brașov I.

Brașov, 24 Iunie 1883.

În conțelegere cu dl protopresbiter.

Comitetul parochial.

Vasile Sfetea m. p.,
paroch gr. or. ca președinte.

Anunțiu.

Se vinde cu preț scăzut până la 100 hectolitre vin vechiu din 1880 și 1881 și nou din 1882 asemenea vinars de prune (silvorin, schligovitz) fert de două ori din 1881 și din 1882 până la 10 hectolitre, ambe de calitate foarte bună. Dela 30 Iulie n. încolo se vor vinde mai scump.

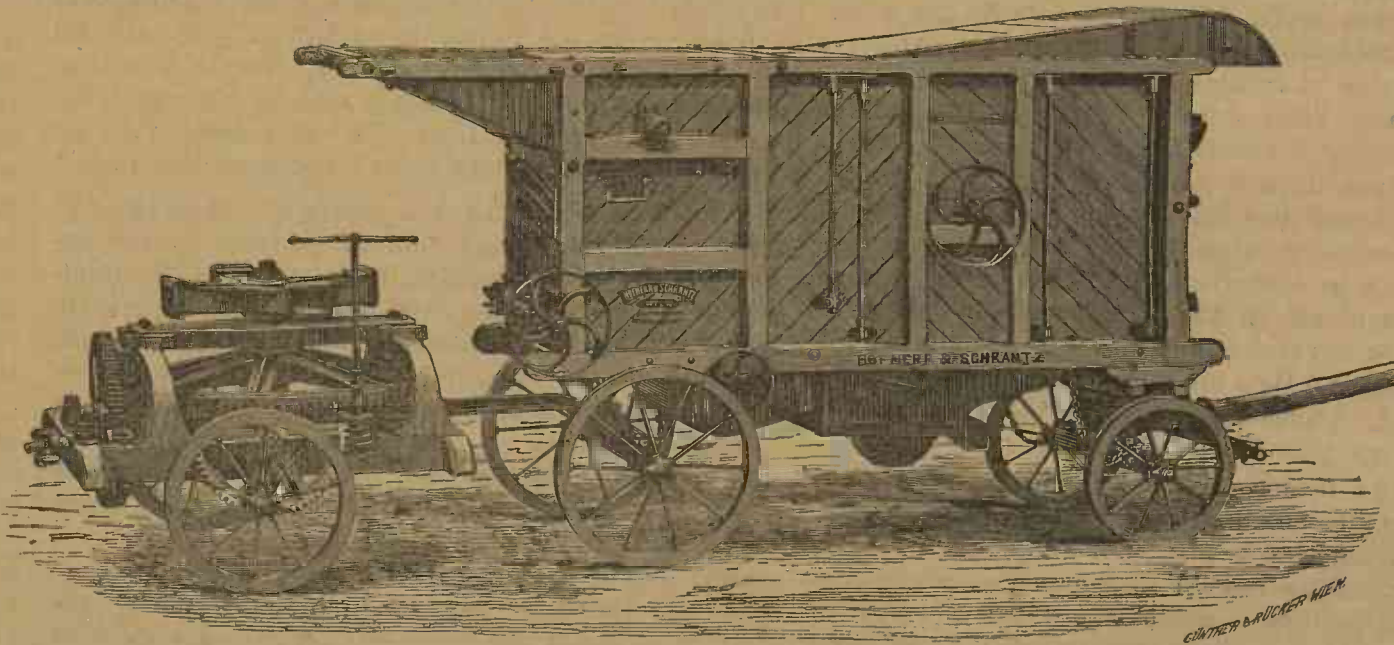
Amatorii să se adreseze la

Ioan Stanca, m. p.,

[443] 1-3

paroch gr. or. în Vulpăr

(Borberec) posta ultimă Alvincz.

ANDREIU TÖRÖK,

espozițiune de mașine agricole și fabrică de mașine
în Sibiin, poarta Cisnădiei, strada dumbrăvei Nr. 1,

recomandă cu prețuri și condițiuni foarte eftine

mașine de îmblătit întoarse cu mâna, cu cai și cu vapor,

precum și

escelente ciure de cernut, Trieure

și tot felul de mașine și recuisite care aparțin specialității acesteia.

Reparaturile se esecută foarte eftin și foarte prompt.

[441] 4-6